

Arquillué i Vilarasau s'enfronten al Romea a 'Qui té por de Virginia Woolf?'

Debilitat per Albee

JUSTO BARRANCO

Barcelona

Rius d'alcohol, una profunda insatisfacció vital i una guerra verbal sense quarter. És el perillós còctel amb què Edward Albee va elaborar el 1962 l'obra teatral *Qui té por de Virginia Woolf?*. I sens dubte va encertar amb els ingredients. El text arribaria aviat a la gran pantalla amb una pel·lícula tan ferotge com inoblidable de Mike Nichols protagonitzada per una parella que també ho era en la realitat, uns Elizabeth Taylor i Richard Burton en estat de gràcia etílica. Fins al punt que els quatre actors que encarnen els dos matrimonis del film aconseguirien ser nominats a l'Oscar, i Taylor i Sandy Dennis (que va donar vida a la innocent Honey) el guanyarien. Tot un bombó interpretatiu i un desafiament que ara reprenen quatre actors catalans –Emma Vilarasau i Pere Arquillué, Ivan Benet i Mireia Aixalà– sota la direcció de l'argentí Daniel Veronese. Després d'uns dies de funcions prèvies, aquesta nit es produirà l'estrena oficial al teatre Romea, tan sols quatre dies després que al Lliure arribés una altra obra d'Albee, *Un fràgil equilibri*, en què les relacions de parella i, sobretot, les mentides i convencions sobre les quals ens recolzem per viure, són també les protagonistes.

“Va ser Calixto Bieito qui em va proposar dirigir *Qui té por de Virginia Woolf?* al Romea”, explica Daniel Veronese (Buenos Aires, 1955). “Tenien ganes de fer-la i a mi també. Dona molt de joc a actors i director, és molt lúdica. L'esperit d'Albee és burleta i sempre prova de fer-te trepitjar les seves trampes, que et sentis incòmode i que vegis que hipòcrita que és la vida i que poc d'humà tenim els humans de vegades”, prossegueix, i apunta que les obres d'Albee, com *La cabra o qui és Silvia?*, que el va fascinar, no són una exageració tan

DAVID RUANO

L'argentí Daniel Veronese dirigeix l'àcida obra d'Edward Albee al Romea

MÉS ALBEE A MONTJUÏC

'Un fràgil equilibri' aterra al Lliure

■ Després d'assolir èxit de crítica i públic en l'obertura del Temporada Alta, *Un fràgil equilibri* ha aterrat al Lliure fins al 27 de novembre. El muntatge de Mario Gas, amb Rosa Novell com a matriarca d'una família burgesa en estat d'equilibri precari, mostra uns personatges lúcids, de vegades descarnats, incapaços de resoldre els seus problemes vitals (Rosa Renom, Mía Esteve i un tel·lúric Albert Vida). I submergits en l'alcohol.

gran, tret de certs paràmetres humorístics. “Quan hi ha amor hi pot haver passió, guerra i mort”.

A *Qui té por...* un professor universitari alcohòlic i la seva dona –filla del president de la universitat i capaç d'humiliar el seu marit continuament– convida un jove matrimoni a sopar. La batalla serà cruel... “És una història d'una parella on hi ha lloc per a l'odi, el fracàs, la frustració, la culpa, les acusacions i, sobretot, la fantasia. Necessiten crear-se una realitat fictícia per suportar estar junts”. Veronese, que assegura que no ha tingut en compte la versió cinematogràfica, diu de l'elenc que “són molt mal·leables, s'atreveixen a jugar-se-la. Aquí no hi pot haver una actriu que no es despena. Si a Emma li dic que es tiri a un barril de quitrà, s'hi tira. I Pere igual. De vegades els falta l'aire a causa de l'energia que posen en escena”.●